

Հայոց եկեղեցւոյն մէջ, յանուն սքանչելագործին¹ Նիկոլայի, կը պահուի հնաւանդ յիշատակ մի. այն է սքանչելագործ պատկեր Սրբուհի Կուսին Մարիամու: Այդ պատկերը՝ մեզ անծանօթ հեղանիւթով ծածկուած մի տախտակի կտորի վրայ նկարուած է. Աստուծածին՝ ձախ ձեռքը Յիսուս մանուկը: Տիրամօր կուսին գլուխը ծածկուած է սև լաչակով, ըստ արեւելեայց, նոյնագոյն վերարկուն կրծոց վրայ հանգրիհած. լուսոյ ճառագայթք կը պատեն գլուխը, որոց մէջ կայ գրուածք մի՝ որ անընթեռնչի է. պատկերին ստորին ծայրը գրուած կայ լատիներէն: O Maria, mater Dei Christi. Պատկերիս ծագումը, տեղին, նկարման միջոցը, և նկարիչն անծանօթ են մեզ: Հմուտք արուեստին, ըստ վկայութեան Կալանոսի և Զորբի, ոչ առանց հիման՝ Ժ դարու գործ կը համարին զայն, և կ'ասեն՝ որ Հայք բերած են այդ պատկերը 'ի Սևաստոպոլէ 1331 ին, Հայոց երրորդ և բազմաթիւ գաղթականութեան միջոց 'ի Փոստոլիա²... Եւ որովհետև արդէն կար Կամենիցի մէջ Հայոց եկեղեցի, յանուն սրբոյ Կուսին, (այժմեան Ռուսաց Ս. Նիկոլա եկեղեցին) դրած են հոն: Ապա Ժե դարու (հարիւր տարի վերջը, 1495 ին) տեղափոխած է, ուր կայ ցայսօր: 1672 ին Տաճիկք տիրելով Կամենիցի, Լեհք՝ ըստ պայմանաց յաղթո-

1. Լեհք՝ առաւել ևս Ռուսք՝ Միւռոնայ հայրապետին լուսաւորելու ածականը կու տան. վերը ևս նոյնպէս գործածել է. թարգմանութեան միջոց Սրբոյն յատկացեալ Սքանչելագործ ածականը դրի, միւսը ազգիս լուսատուին յատկանիլ պահելով:

2. Հեղինակն այս տեղ Հայոց երրորդ գաղթումը 1580 ին կը դնէ, թերևս սխալմամբ: